

januari 2006

En ... en!

Architectuur is een mooi vak. Daar zijn we het gauw over eens. Wat dat vak dan precies inhoudt, daar lopen de meningen nogal over uiteen. Eén van de discussies gaat over twee stromingen: prescriptieve versus descriptieve architectuur.

De eerste stroming benadert architectuur als een richtinggevend instrument dat richtlijnen formuleert ten behoeve van het ontwerpproces. De tweede stroming ziet architectuur meer als een instrument dat de huidige en gewenste situatie vastlegt in modellen.

Natuurlijk hebben beide stromingen hun waarde, en het is dan ook heel vreemd dat de discussie gevoerd wordt in termen van OF OF. Het lijkt mij duidelijk dat modellen niet uniform opgesteld kunnen worden of gevalideerd kunnen worden als er geen kaders aan ten grondslag liggen. En andersom: aan een set van zeer goed doordachte, maar abstracte principes heb je niet zoveel als je de vertaling naar modellen en implementatie overlaat aan mensen die de voorgaande discussie niet gevoerd hebben.

Natuurlijk moet een architect – of een team van architecten – beide doen. We kennen de architect Rietveld tenslotte niet van zijn principes, maar van de gebouwen. En we kennen de kok Jonnie Boer (van restaurant de Librije) niet van zijn recepten, maar van de verrukkelijke diners die hij ons voorzet. The proof of the pudding is in the eating, niet waar?

Het feit dat invulling geven aan één van de disciplines al heel moeilijk en tijdrovend is, is geen reden om het vak af te bakenen tot onze eigen comfortzone. Architect is nu eenmaal een veelzijdig beroep waarin vele specialisaties mogelijk zijn. Blijven hangen op boardroom-niveau is net zo zinloos als je ingraven in de techniek.

Architectuur is: Vorm Geven Aan Visie. En dat is volgens mij een "copafijth" brede team-aangelegenheid.

Serge Bouwens
senior informatie architect
Sogeti Nederland B.V.